

Kristofers M. Noriss

Skaistumam Vingrumam Veselībai

2. izdevums

Pirma reizi izdevis A&C Black Ltd, 35 Bedford Row, London WC1R 4JH
1997. gadā ar nosaukumu Abdominal Training
© 1997 by Christopher M. Norris

No angļu valodas tulkojusi Dzintra KALNINA
Recenzents Jānis ŠĶESTERIS
Lilijas RIMICĀNES mākslinieciskais noformējums

ISBN 978-9934-590-18-4

© Kristofers M. Noriss
© Dzintra Kalniņa, tulk.
© L. Rimicāne, māksl.nof.

SATURS

IEVADS

KĀ DARBOJAS MUGURKAULS

Mugurkaula apskats **7** • Mugurkaula izliekumi **8** •
Mugurkaula segments **9** • Muguras saites **10** • Nervi **10** •
Disku uzbūve, funkcijas un traumas **11** • Mugurkaula locītavizaugumu
nozīme **12** • Kustību amplitūda **14** • Vidukļa un iegurņa
kustības **15** • Neitrāls mugurkaula stāvoklis **16** •

RUMPJA MUSKULĀRI

Vēdera muskulatūra **18** • Kurus muskuļus nodarbināt? **20** •
Gūžu muskulatūra **20** • Kā muskuļi rada kustību **21** •
Vēdera muskulatūra un grūtniecība **22** •

VĒDERA MUSKULATŪRAS TRENIŅU PAMATJĒDZIENI

Efektīva muskuļu nostiprināšana **24** • Treniņu specifika **25** • Fiziskās
sagatavošības komponenti **27** • Mugurkaula neitrālās pozīcijas kon-
trole **29** • Progresējošs treniņš **30** •

STĀJA

Optimālā stāja **33** • Savas stājas novērtēšana **35** •
«leliekušās muguras» stāja **38** • Galvas, kakla un plecu stāvoklis **39** •
Atliektā stāja **42** • «Plakanās muguras» stāja **44** •

DIĒTA UN TRENIŅŠ

Ķermeņa svars un tauki **45** • Ēšanas kontroles mehānisms **46** •
Piezīme par kalorijām **47** • Svara zaudēšana **48** • Vai treniņš var
palīdzēt zaudēt svaru? **49** • Ķermeņa tips **50** •
Vēlamais ķermeņa svars **52** •

VIENKĀRŠI VINGROJUMI VĒDERA MUSKULATŪRAS STIPRINĀŠANAI

Piecelšanās sēdus **54** • Kāju pacelšana **58** •
Ķermeņa saliekšana **59** • Celgalu pacelšana (fleksors) **60** •

VINGROJUMU BĪSTAMĪBA

Sviras princips **63** • Kura ķermēņa daļa kustas? **66** • Inerce **68** • Pārmērīgs muguras izliekums **68** • Kakla stāvoklis **71** • Stabilitāte **72** • Komforts **74** •

PIRMS MĒS SĀKAM

Iesildīšanās **75** • Komforts **75** •

PAMATI

Iegurņa izliekšana **77** • Vēdera ievilkšana **80** •

PIRMAIS LĪMENIS

Papēžu slidināšana **83** • Kājas «saīsināšana» guļus **84** • Ķermēņa saliekšanas secība **85** • Vēdera ievilkšana ar palielinātu sasprindzinājumu **86** • Krustenisks treniņš **87** •

OTRAIS LĪMENIS

Gurnu pacelšana (1) **88** • Liekšanās, izmantojot soliņu **89** • Slipā liekšanās, izmantojot soliņu **90** • Celgalu noliekšana **91** • Izliekšanās **92** •

TREŠAIS LĪMENIS

Gurnu pacelšana (2) **93** • Sānu liekšana, guļot uz sāniem **94** • «Rāpšanās pa virvi» **95** • Atliekšanās **96** • Taisnu kāju noliekšana **97** •

VĒDERA MUSKULATŪRAS TRENĒŠANA SPORTĀ

Svara treniņš **98** • Specifiski vingrojumi ar atsvariem **101** • Stiepšanās **106** • Specifiski sporta vingrojumi **110** •

TRENINŠ MŪZIKAS PAVADĪBĀ

TINGROJUMI ŪDENĪ

Ūdens treniņa principi **115** • Vingrojumi ūdenī **118** •

IEVADS

Patlaban pastāv daudz dažādu treniņprogrammu, turklāt katrai ir sava specifisks mērķis. Dažas no tām piedāvā samazināt svaru, citas – stiprināt muskulatūru, vēl dažas – attīstīt vispārējo fizisko sagatavotību. Vismodernākie vingrojumu kompleksi vēdera muskulatūrai ir radīti, lai nodarbinātu šo ķermeņa daļu tā, ka sāp muskuļi, domājot – tas «nostiprinās vēdera muskulatūru» un «viduklis klūs slaidš». Šādas programmas parasti izmanto vai nu aerobikā, vai sportā. Mēdz teikt, ka šādas nodarbes «sadedzina taukus» un «uztrenē muskuļus». Diemžēl tās nav piemērotas cilvēkiem ar zemu vai pat vidēju fiziskās sagatavotības līmeni. Protī, pirmkārt, tās prasa lielu atdevi un, otrkārt, rada pārmērīgu slodzi muguras lejasdaļā.

Šajā grāmatā izklāstītā programma ir pavisam citāda. Tās aizsākums ir nevis sporta zālē, bet fizioterapijas vingrojumos, kas paredzēti mugurkaula rehabilitācijai pēc traumas. Tādēļ tā ir gan droša, gan efektīva un uzlabo ķermeņa fizisko sagatavotību, kas vajadzīga netikai sportā, bet arī ikdienas dzīvē. – Fizioterapijā tāda veida treniņu sauc par funkcionālu; no šejienes arī nosaukums: funkcionālas slodzes treniņš vēdera muskulatūrai (FSTVM).

VINGROJUMU BĪSTAMĪBA

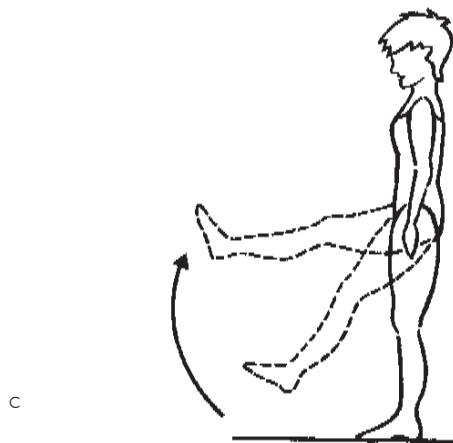
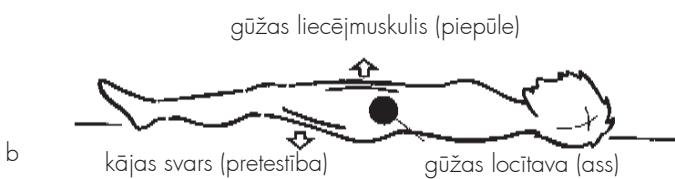
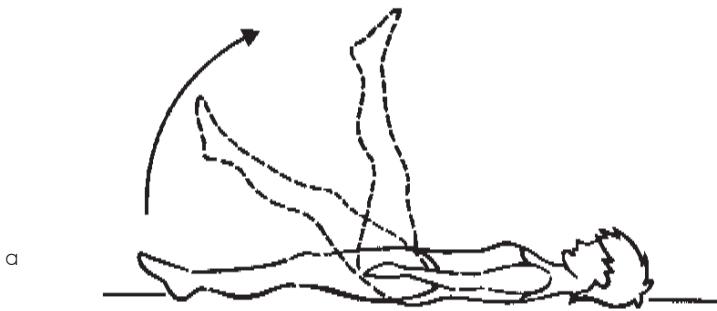
Nepareiza treniņa laikā mugura ir pakļauta traumēšanas briesmām vairāk par jebkuru citu ķermeņa daļu. Lai no traumas izvairītos, mums jāizprot daži mehānikas pamatprincipi.

SVIRAS PRINCIPS

Mums kustoties, kājas, rokas un mugurkauls darbojas kā sviras pleci. Svira ir vienkārši taisna līnija, kas rotē ap noteiktu punktu vai asi. Uz sviru iedarbojas divi spēki: piepūle un pretestība. Piepūle cenšas sviru izkustināt, kamēr pretestība tiecas kustību apturēt. Runājot par cilvēku, piepūli rada muskuļi, savukārt pretestība ir ķermeņa daļas svars. Piemēram, kāju pacelšana no stāvokļa guļus. Ass ir gūžas locītava, piepūli rada gūžas liecējmuskuļi, kas paceļ kāju, un pretestība ir kājas svars. Piepūle iedarbojas uz to apgabalu, kur muskuļi pievienojas kaulam (29. att. b).

Mēs sakām, ka svars darbojas caur vienu vienīgu punktu – «gravitātes centru». Tas tik tiešām ir ekstremitāšu balansa punkts un būtu arī to centrālais punkts, ja tās visā garumā būtu viena izmēra. Tomēr, tā kā kāja ir resnāka augšdaļā, gravitātes centrs novietojas tuvāk smagākajam galam.

Sviras efekts ir izteiktāks, kad starp asi un punktu, kurā darbojas svars vai piepūle, pastāv liels horizontāls atslābums. Iepriekšminētajā piemērā sviras princips ir spēcīgāks, kad kāja atraujas no zemes, jo šis stāvoklis ir tuvs horizontālajam. Kolīdz kāja virzās augšup, tā aizslid no horizontālās līnijas, un tādējādi sviras iedarbība mazinās, vingrojums patiesībā kļūst vieglāks. 29. attēlā c cilvēks stāv, un kājas novietojas vertikāli. Sviras efekts minimāls. Kājai paceļoties, tā tuvinās horizontālai līnijai un efekts pieaug. Tā ir pretēja situācija 29. attēlā a rādītajai, un vingrojums pamazām kļūst grūtāks. Lai gan abas kustības ir taisnas kājas pacelšana, sākuma stāvoklis ievērojami izmaina vingrojuma efektu.

29. att. Svira: a – sviras efekta mazināšanās; b – kāja kā sviras plecs; c – sviras efekts pieaug.

PAMATI

Sāksim programmu, apgūstot divas pamatkustības, kas ir FSTVM programmas stūrakmeņi un ko turpmāk izmantosim grūtākos vingrojumos. Pamatkustības ir svarīgas, jo tās iemāca parasti aizmirstās iemaņas, kā kontrolēt mugurkaulu. Uzsākot vēdera muskulatūras treniņu, kustības pārvaldisiet tik vāji, ka varat traumēties. Laiks, ko veltīsiet šiem vingrojumiem, būs nozīmīgs ieguldījums priekšdienām.

Tā kā pamatkustības būtbā ir *iemānas*, tās būtu regulāri jāveic visu dienu, ne tikai treniņa laikā.

IEGURŅA IZLIEKŠANA

Mēs jau lasījām, ka iegurņa izliekums nosaka muguras lejasdaļas pozīciju. legurnim noslīdot uz priekšu, palielinās izliekums mugurkaula vidukļa daļā, bet, iegurnim atliecoties atpakaļ, mugurkauls izlīdzinās un šis izliekums samazinās.

Iemesls, kādēļ iegurņa novietojums ir tik svarīgs, ir – tas māca kontrolēt mugurkaulu treniņa laikā. Mums jāprot to sajust, izprast kustību, lai spētu to izlabot, pirms rodas trauma. Tā kā precīza šis kustības kontrole ir tik nozīmīga, apgūsim to no diviem dažādiem pamatstāvokļiem.

legurņa izliekšana guļus

• Sākuma stāvoklis

Guļus uz grīdas uz muguras, ceļgali saliekti. Pēdas un ceļgali plecu platumā. Rokas atbrīvotas uz grīdas, nedaudz atvirzītas no ķermeņa.

• Darbība

Sasprindziniet vēdera un pēcpuses muskuļus, iegurni pavirziet atpakaļ, mugurkaula vidukļa daļu piespiediet grīdai. Ieturiet pauzi, tad veiciet pretēju darbību, savelkot muguras un gurnu muskuļus, lai atceltu vidukli no grīdas. Atkārtojiet kustību un mēģiniet apturēt to, kad atrodaties starp abiem galējiem punktiem. Šis viduspunkts ir jūsu neitrālā pozīcija.

• Nemiet vērā

legurņa izliekšana jāveic, reizē savelkot vēdera un pēcpuses muskuļus. Lai arī iespējams to izdarīt, nodarbinot tikai vienu muskuļu grupu, labāku kontroli panāksim, nodarbinot abas.

• Ieteikums

Kustībai jābūt plūstošai un kontrolētai, nevis asai. Straujš rāviens radīs spriedzi muguras lejasdaļā.

iegurņa izliekšana stāvus

• Sākuma stāvoklis

Kājas plecu platumā, rokas gar sāniem. Stāviet taisni. Neliecieties.

• Darbība

Sasprindzini reizē vēdera un pēcpuses muskuļus, lai atliektu iegurni atpakaļ un izlīdzinātu muguras lejasdaļu. Ieturiet pauzi, tad sasprindzini gurnu un muguras muskuļus, lai palielinātu mugurkaula ieliekumu vidukļa daļā.

• Nemiet vērā

Darbībai jānoris izolēti muguras lejasdaļā. Pleciem jābūt taisniem, ceļgaliem nekustīgiem. Nešūpojieties.

• Ieteikums

Tā veidā izstieptas rokas palīdzēs noturēt līdzsvaru un labāk atklās nevēlamo ķermeņa šūpošanos.

18. un 19. lpp. mēs redzējām, ka šķērsie vēdera muskuļi ir nozīmīgi, lai saglabātu stabilitāti mugurkaula lejasdaļā. Šos muskuļus parasti treniņos nenodarbina, taču tos izvingrināt ir ļoti svarīgi, pirms kerties pie tālākas vēdera muskuļu trenēšanas. Šeit palīdzēs tālāk aprakstītais vingrojums. Izpildiet to pat tad, ja sportojat jau daudzus gadus: jūs varbūt pārsteigs, cik maz spējat kontrolēt šo ķermeņa daļu.

Vēdera ievilkšana rāpus uz ceļgaliem

• Sākuma stāvoklis

Četrrāpus, ceļgali un rokas plecu platumā. Ērtības labad uz paklājiņa vai salocīta dvieļa.

• Darbība

Ļaujiet vēdera muskulatūrai atslābt un noslīgt lejup. Tad sasprindziniel, it kā paraujiet uz augšu, mēģinot ievilk vēderu.

• Nemiet vērā

Sākumā kustības amplitūda var būt niecīga, taču ar laiku tai būtu jāpalielinās līdz 10–15 cm. Elpojiet normāli visu laiku; neievēciet dzīļu elpu, pūloties nostiprināt vēderu. levelkot vēderu, mugurkaulam jābūt mierīgam. Neizlieciet muguru un iegurni.

• Ieteikums

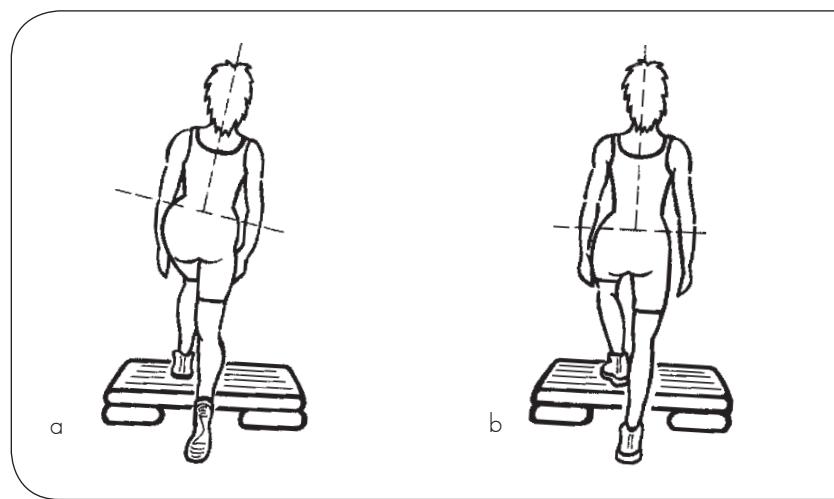
Nolieciet spoguli uz grīdas zem vēdera, lai redzētu darbību. Pievērsiet uzmanību nabai un mēģiniet kustināt drīzāk to, nevis visu vēderu.

TRENIŅŠ MŪZIKAS PAVADĪBĀ

FSTVM principus var piemērot dažāda veida treniņiem mūzikas pavadībā (TMP). To mērķis ir saglabāt optimālu stāju, īpaši, kad nodarbības beigās uzmācas nogurums, un kontrolēt iegurnja novietojumu.

Stepa aerobikas laikā ir tendence ļaut iegurnim sašķiebties uz sāniem, pārnesot svaru no vienas kājas uz otru (39. att.). Tā notiek, ja gurnu un vēdera muskuļi atļauj iegurnim slīdēt. Pārnesot svaru no vienas kājas uz otru, izslejiet mugurkaulu un stāviet taisni. Noturiet iegurni līmeniski, bet sasprindziniet arī vēdera muskulatūru un pārliecinieties, ka celgals ir novietojies pareizi virs pēdas viduspunkta.

Daudziem vingrojumiem, ko izmanto TMP, ir ļoti augsts atkārtojumu skaits. Vērojama tendence līdzko pārņem nogurums, cieš vingrojuma tehnikas kvalitāte. Pārliecinieties, ka kontrolējat iegurnja stāvokli treniņa laikā. Neļaujiet mugurkaulam pārlieku noslogoties vai kādu laiku būt saliektam. Centieties noturēt iegurni neitrālā pozīcijā.

39. att. Stāja stepa aerobikas laikā: a – nepareizi iegurnis nosliecas, mugurkauls sašķiebjas, celgali satuvinājušies; b – pareizi iegurnis izlīdzināts, mugurkauls iztaisnots, celgali mazliet izvērsti.

VINGROJUMI ŪDENĪ

Principi, kas izmantoti FSTVM programmā, piemēro to treniņiem ūdenī. Ūdens rada dažas priekšrocības to vingrojumu veikšanai, kuri iesaista mugurkaulu. Ūdens siltums nomierina, tas ir labs, piemēram, muguras sāpēm. Turklāt tas balstīs ķermenī, mazinot tā svara spiedienu uz saitēm un mugurkaulu, tātad arī sāpes. Muskuļiem, kuri saglabā stāju, ūdenī jāstrādā mazāk, jo ūdens pats jau atbalstīs to.

Runājot par vecākiem cilvēkiem, kuriem varētu būt asinsrites traucējumi vai muguras sāpes, ūdenim ir vēl dažas priekšrocības. Spiediena variācijas no baseina dibena uz tā virsmu labi palīdz asinīm atgriezties no kājām uz sirdi un tādā veidā atpūtina nogurušas kājas. Turklāt spiediena izmaiņas, ko nosaka ūdens dzījums, palīdz novērst asins uzkrāšanos (zilās vēnas) kājās un dedzinošu sajūtu potišu rajonā.

ŪDENS TRENIŅA PRINCIPI

Peldspēja

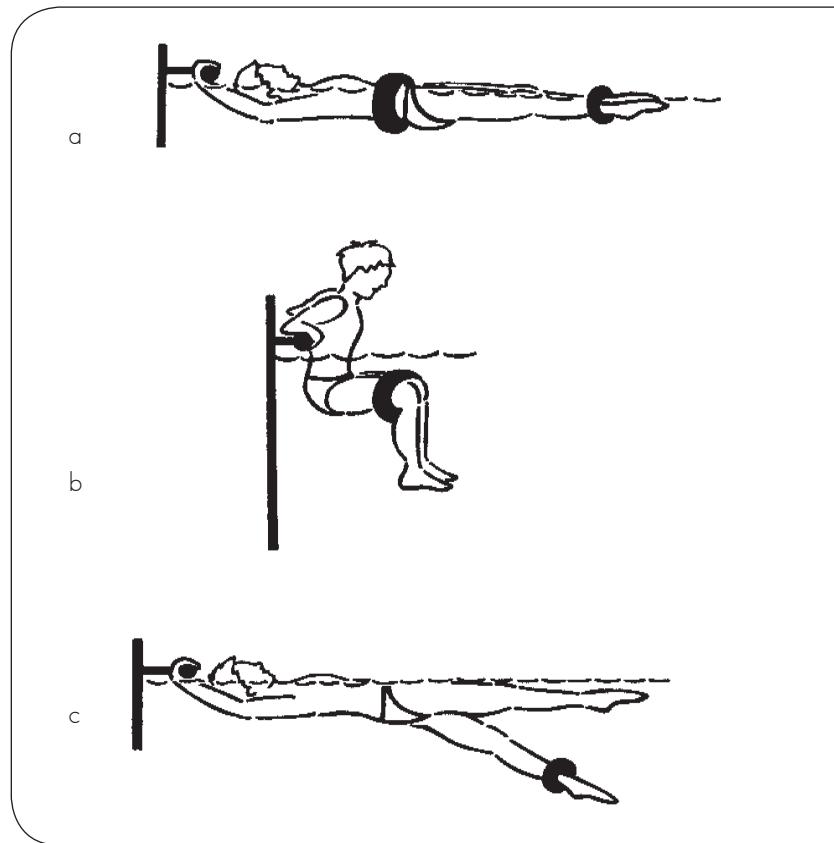
Peldspēja ir pakāpe, kādā ķermenis peldēs ūdenī. Jūsu individuālo peldspēju nosaka ķermeņa uzbūve. Tauki paaugstinās peldspēju, kamēr muskuļi mazinās to. Apaļajiem vērojama tendence peldēt, savukārt tievie drīzāk iegrīmst. Ja esat ļoti muskulots, grūtības varētu sagādāt kāju noturēšana uz ūdens, tādēļ, veicot vingrojumus kājām, vajadzēs ķemt talkā peldriņķus. Arī dzījums ietekmēs peldētāju. ķermenis labāk peldēs dzīļākā ūdenī. Kad tas sniedzas līdz viduklim, jūsu svars ir samazinājies par 50%. Kad līdz pleciem, tas sarucis par 90%, tātad uz locītavām un mugurkaulu iedarbojas ievērojami mazāka spriedze. Taču, tā kā peldspēja dzīļākā ūdenī būs palielinājusies, var būt grūtāk kontrolēt kustības, tādēļ esiet uzmanīgi!

ATCERIETIES!

Peldspēja ir saistīta ar ķermeņa blīvumu. Tievākiem un muskuļotākiem ir tendence iegrīmt, kamēr tuklākie peld.

Peldspēju var izmantot, lai atbalstītu ķermeņa daļas. Tai var pakļauties vai pretoties. 40. attēlā a cilvēks guļ ūdenī taisni, turoties pie baseina sānu stieņa. Lai spētu peldēt, ir aplikts lielāks peldriņķis ap vidukli un mazāks ap kājām. Tie var būt piepūsti vai ne; tas atkarīgs no individuālās peldspējas, lai jautu augumam peldēt vai nu mazliet zem ūdens virsmas, vai dziļāk. Šādi atbalstīts stāvoklis palīdz veikt mugurkaulam paredzētos vingrojumus, jaujot ķermenim brīvi kustēties dažādos virzienos.

40. attēlā b peldspēju izmanto kā palīgu. Cilvēks veic ceļgalu pacelšanu, bet kājas ir pārāk smagas, lai kustību izdarītu pareizi.

40. att. Peldspēja: a – peldēšanas palīglīdzekļi; b – pakļaušanās peldspējai; c – pretošanās peldspējai.

Celgalus ieskauj peldriņķis, lai ļautu kājām daļēji peldēt, padarot tās it kā vieglākas un veicinot kāju kustību augšup. 40. attēlā c redzama pretēja situācija. Vingrojums šoreiz ir gurnu stiepšana, spiežot kāju uz leju. Tagad gumijas riņķa peldspēja tiecas to pacelt augšup, kas kalpo kā pretestība tā kustībai uz leju.

ATCERIETIES!

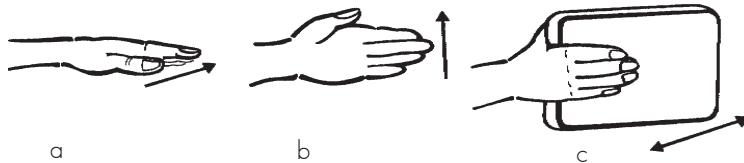
Peldspēju var izmantot, lai veicinātu kustību vai pretotos tai, kā arī lai atbalstītu ķermenę daļas vingrojuma laikā.

Pretestība

Pretestību rada arī priekšmetu kustība ūdenī. Jo lielāks ūdens daudzums, kas jāšķēj, un jo ātrāk priekšmets kustas, jo specīgāka pretestība. Pavēršot roku uz augšu (41. att. a) un lēni virzot to cauri ūdenim, rodas noteikta pretestība pret rokas muskulatūru, kas šo darbību veic. Ja plauksta pagriezta vertikāli 90° leņķi (41. att. b), tā rada ievērojami vairāk pretestības un tādēļ muskulatūrai jāstrādā smagāk. Kustības pāatrinājuma rezultātā slodze pieaug vēl vairāk.

Lai to vēl palielinātu, varam izmantot priekšmetus, kas šķels ūdeni (41. att. c). Noderēs, piemēram, sāniski pagriezti pelddēļi.

Tā kā ātras kustības rada lielāku pretestību, strauja roku un kāju darbība noder, strādājot pie ķermenja stabilitātes. Stāvot dzījumā un aši stumjot pelddēli uz priekšu un atpakaļ, ķermenī, piemēram, var satricināt. Vēdera muskulatūras sasprindzināšana šādā gadījumā paaugstinās auguma stabilitāti.

41. att. Ūdens pretestības izmantojums: a – plauksta paralēla ūdens virsmai – neliela pretestība; b – plauksta perpendikulāra ūdens virsmai – pretestība lielāka; c – uz sāniem apgāzts pelddēlis – maksimāla pretestība.

Noriss K. M.

Skaistumam, vingrumam, veselībai. – R.: Avots – 120 lpp.; il.

Grāmatas pamatā ir autora izstrādātais funkcionālās slodzes treniņš vēdera muskulatūrai. Bagātīgais zīmējumu klāsts ļaus apgūt mugurkaulu saudzējošo programmu visiem tiem, kas cieš no muguras sāpēm, kurus neapmierina viņu augums, svars, fiziskās sagatavotības līmenis. Vingrot pēc autora izstrādātās programmas ieteicams arī sievietēm pēcdzemdību periodā un vecāka gadagājuma cilvēkiem.